

og Benstre. Jeg troer imidlertid, at naar Kirkebestyrelsen vil have sin Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt paa dette Forhold, har det ingen Fare; thi vi have jo en Præste-Ced, og naar denne bliver overholdt, eller Kirkebestyrelsen drager Omsorg for, at der ikke skeer for store Brud paa den, vil den ønskelige Genhed vel kunne bevares. Der blev indvendt mod Lovforslaget, at det vilde føre til samme Resultat som den Lov, der giver Menighederne Ret til at indstille til Skolelærerembeder. Sa, jeg skal dertil sige, at jeg slet ikke vil have Noget imod, om det førte til et saadant Resultat, thi, efter hvad jeg har erfaret, maa jeg rigtig nok tiltræde, hvad der er blevet hittret af et æret Medlem bagved (N. C. Hansen), at man i Reglen er tilfreds med denne Ret og med Benyttelsen deraf, og jeg skal, for at komme med et aldeles localt Exempel paa, at det ikke altid er unge Skolelærere, som vælges, anføre, at i mit Sogn er der i Aar, efter Indstilling af Menigheden, kaldet en Skolelærer og Kirkesanger, som er henved 40 Aar gammel, medens der dog var Mænd paa 22—24 Aar, som søgte Embedet. Men navnlig troer jeg ikke, at man, om det endog viste sig, at man altid fik unge Skolelærere, deraf kan slutte, at man ogsaa altid vil faae unge Præster, thi de Omstændigheder, som muligen kunde bevæge Sognene til at vælge unge Skolelærere, ere ingenlunde tilstede med Hensyn til Præsterne. Pensionshyrden med Hensyn til Skolelærerne falder jo nemlig tildeels paa Sognene, og man kunde da tænke sig, at de, for at styde den saa langt ud som muligt, foretrak unge Skolelærere for gamle, men dette gjælder ikke for Præsterne, for hvis Vedkommende Pensionshyrden endnu hviler paa Embederne. Jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale nogle af den høitagtede Ministers Indvendinger. Den høitagtede Minister paalagde os at tage Hensyn til Valgets Betydning. Valget er af saa stor Betydning, det gjælder for en saa lang Aar-række, og der udfordres til det præstelige Embede en vis Dygtighed og Begavelse, derfor maatte disse Valg ikke sammenlignes med andre; men jeg siger: netop derfor skulle Menighederne have denne Valgret. Valgtes Præsterne for 1 eller 2 Aar, var deres Gjerning mindre

betydningsfuld, og udfordredes der ikke visse Egenstaber hos dem, ja, saa kunde man meget lettere lade det blive som det er; men netop den Omstændighed, at Valget har en saa stor Betydning for Menighederne, giver dem ikke alene Retten til Valget, men giver tillige den Fortrøstning, at de ville benytte deres Ret paa en fornuftig og christelig Maade. Dernæst yttrede den høitagtede Minister ogsaa, at det kunde nok hændes, at en Mand, som havde havt Menighedens Bisald dengang han blev valgt, efter 10—15 Aars Forløb ikke for Menigheden er, hvad han havde været, ikke just fordi Skjærligheden til Menigheden er fjernet eller Menighedens Skjærlighed til ham er fjernet, men fordi Tiderne have forandret sig, og ligesom man til en Tid kunde være tilfreds med Begavelsen i en vis Retning, saaledes kan det til en anden Tid være nødvendigt at gaae i en anden Retning. Naar Tiderne forandre sig, saa forandres vi med dem. Dersom Tiderne medføre Nødvendighed af, at Præsten opfatter sin Stilling paa en vis Maade, og at Menigheden ligeledes opfatter den paa en vis Maade og anderledes end tidligere, saa indseer jeg ikke, hvorfor just Menigheden og Præsten skulde gaae uberørte bort fra Tidens Paavirkninger. Endelig yttrede den høitagtede Minister, at det vilde være i Samklang med Grundloven. Jeg skal ikke gaae videre ind derpaa. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har, som det forekommer mig, tilstrækkelig imødegaaet det; men jeg skal endnu med et Par Ord omtale, hvad den høitagtede Minister indvendte imod den Bestemmelse, at enhver myndig Mand — efter min Opfattelse den 25-aarige Mand — skulde have Valgret. Med Hensyn hertil sagde Ministeren: Naar man ikke vil betroe politisk Valgret til en Mand før hans 30te Aar, hvorfor da saa meget tidligere her? Men jeg troer netop, at man er tidligere moden til at opfatte sit kirkelige Behov og derom at have en Mening, end i Henseende til det Politiske, og saa skal jeg forresten ogsaa bemærke, at det er den eneste politiske, borgerlige Ret, som udstydes til det 30te Aar, medens ellers Medlemmer af Samfundet med deres 25de Aar indtræde i alle borgerlige Ret-